

Het verboden Boek.

MINNEBLOEM. DOOR G. VAN
HULZEN. † † † † † † † † †
(GEDICHT IN PROZA). † † †

Een schoone bloem schonk mij een schoone vrouw, een bloem ontloken nauw' tot leven. Ze lispelde, „heb lief en leef,” neeg en verdween — en met mijn bloem alleen, bleef ik in hemelijk beven. . . .

't Was een bloem van adem-teere zuchten, geluwd in zachte, zwoele luchten. Uit bladerkroon look het aroom, een wonderdroom van zoete geuren; aan kelkekrans een weerschijn glans, 'n sinfonie van weeke kleuren.

Het aroom omgeurde, be-roerde, bedwelmde mij, — en kleurenpracht verstikte, dreef zinnenmacht boven rein vereeren. Als van 'n fel-gespannen boog glom een glenster door mijn oog: de verlangsdrijf van heet begeeren.

En mateloos en roekeloos van liefdesdrang, prangde ik de maagdelijk-teere roos vol dronke vreugd aan het vurig zinnenlijf, en joelde luid, in roes van minfestijn: mijn schoone bloem, ge zijt de mijn'!

Ik streeelde in wilde weelde mijn reine roos. Maar 't bladerkroos, te broos voor 't wilde klemmen aan mijn borst, ontviel. De kleurendroom ontweek, verviel; aroomig-week en glanzende gingen mede. Ontbladerd lag ze wreed vanéengereten.

Een enkel bladerke bleef, toen de bloemdroom verbrak, heel en alleenig aan de steel. Het scheen ongedeerd, nog zijg-fijn, fluweele zacht van kleur. Maar zoo alleen, deed 't niet veel — deez'-één, nu kleur en samenhang ontbrak.

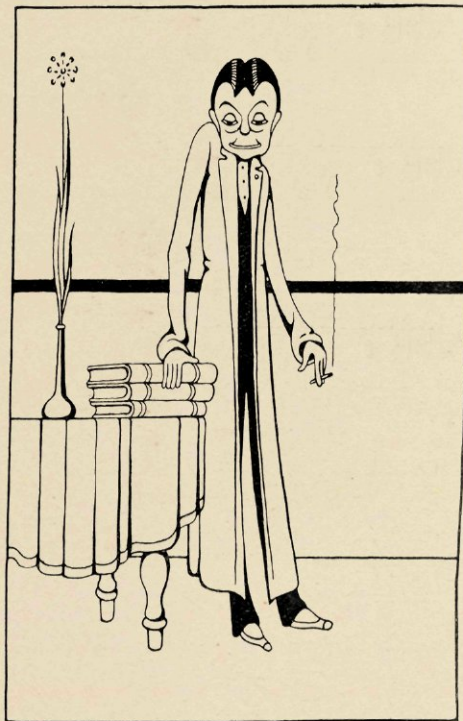
Het geurde nog, maar één bladerke is geen bloem, een enkele tint geen kleur, geen weeldedroom; alleen 't ongerepte weeft kleur en geur tot-één. In narre drift rukte ik dat alleene blad nu ook nog van de steel.

De wind nam het blaerke mée, in vrée,

suisde zuchtend zacht de droeve minneklacht: Wie lief heeft moet liefde geven, in liefde winnen en niet overheeren! Aroom en droom en kleurenpracht dreef heen — en mij verbleef 'n doornentak, de bladerlooze stele.

HET VERBODEN BOEK. DOOR
J. H. SPEENHOFF. † † † † †

N°. 1.

Dichter Casimier, die reeds vijf en dertig jaren onbekend was, stond na rijp beraad van zijne schrijftafel op en verliet zijn studeerkamer met het eerste deel van zijnen roman getiteld: „Het verboden Boek” onder den arm.

N°. 2.

Hij ging haastig naar zijnen ouden vriend Professor Peter om dezen geleerden man zijnen arbeid te laten lezen. De Professor, die juist